

Ordføreren (J. C. Christensen): Ved anden Behandling var egentlig dette Afsnit afgjort her fra Tingets Side. De allerfleste af de Ændringsforslag, som nu ere stilledes her til 3dje Behandling, ere saaledes Gengangere, og jeg ser ikke, at der siden 2den Behandling er passeret noget, som kan give mig Lejlighed til at dvæle ved de Ændringsforslag, hvis Skæbne allerede blev afgjort ved 2den Behandling. Ved 2den Behandling fremkom den højtærede Krigsminister med nogle Oplysninger om Militærudgifterne i forskellige af Landene i Europa og lovede at tilstille mig som Ordfører disse Oplysninger. Dem har jeg ogsaa faaet, men medens den højtærede Krigsminister ved 2den Behandling væsentlig holdt sig til Hærudgifterne, bliver Billedet noget andet, naar man tillige tager Marineudgifterne i de forskellige Lande med og saaledes sammenligner samtlige Forsvarsudgifter i de forskellige Lande. Det viser sig da, at de fire Lande, Frankrig, Tyskland, Storbritannien og Nederlandene, staa meget højt med Hensyn til Militærudgifter. Det er naturligvis navnlig, fordi i alt Fald nogle af disse Lande have meget store Kolonier og derfor anvende betydelige Summer paa deres Hærvæsen netop for at administrere og forsvare disse Kolonier, som de have rigelige Indtægter af. Naar disse 4 Lande undtages, staa Danmark ingenlunde lavt med Hensyn til Forsvarsudgifter. Regner man Udgifterne pr. Individ af Befolkningen, har Danmark en Udgift af 7 Kr. 53 Øre som Gennemsnit de sidste 3 Aar. Over os staa Sverige med 7 Kr. 54 Øre, altsaa 1 Øre mere pr. Individ, og i Sverige have de jo netop i de sidste Aar haft ekstraordinære store Udgifter. Rusland staa over os med 13 Øre, dets Udgift er altsaa 7 Kr. 68 Øre. Men under os staa Østerrig-Ungarn, som dog er en temmelig stor Stat ogsaa i militær Henseende, med 7 Kr. 37 Øre, og derefter følger Grækenland med 6 Kr. 83 Øre, Svejts med 5 Kr. 98 Øre og Belgien med 5 Kr. 89 Øre. Danmark staa altsaa egentlig temmelig højt i Henseende til Forsvarsvæsenets samlede Udgifter, og jeg ser derfor ikke, at de Tal, der bleve anførte ved 2den Behandling, bevise noget om, at vi skulde have bevilget for lidt til Militærvæsenet. Jeg erkender imidlertid, at man ikke ganske kan holde sig til saadanne Sammenligninger, hvorimod man maa se paa de Krav, der ere fremme i vort eget Land, og jeg maa da med Hensyn til de Bevillinger, der bleve givne ved 2den

Behandling, fastholde, at de ere fuldt forsvarlige.

Jeg skal efter denne Indledning dvæle ved enkelte af de Ændringsforslag, der ere stilledes og tiltraadte, men forinden jeg gaar over til at omtale dem, maa jeg gøre en Bemærkning angaaende et Punkt, med Hensyn til hvilket vi toge et Forbehold ved 2den Behandling, nemlig angaaende Fouragerationerne til Hestene. Der var foreslaaet at give $\frac{1}{2}$ Pund Havre og $1\frac{1}{2}$ Pund Hø mere daglig til Hestene, og vi havde i Udvalget stillet os tvivlende over for Spørgsmaalet om denne Forhøjelse af Fouragerationerne. I Fjor, da der ogsaa var stillet Forslag derom, var Udvalget enigt om at nægte det. Imidlertid er der nu for Udvalget fremkommet adskillige Oplysninger, deriblandt Udtalelser fra sagkyndig Side, om, at det vist vil være baade økonomisk rigtigt, forstandigt og tillige humant at give Bevillingen. Det anses for økonomisk rigtigt og forstandigt, fordi man mener, at Hestenes Holdbarhed skal blive større derved, idet de med de Rationer, der for Tiden gives, ere i en temmelig daarlig Foderstand, og dernæst mener man, at det vil være humant over for Foderværterne, som paa Grund af de smaa Rationer modtage Hestene i en temmelig afrakket Tilstand. Udvalgets Stilling hertil har imidlertid ikke faaet Udtryk i en Bevilling. Stilingen er uforandret med Hensyn til Summerne, det er blot et Forbehold, der er blevet strøget.

Jeg skal saa omtale enkelte Ændringsforslag, og da først Ændringsforslaget under Nr. 128. Ved den der omhandlede Sag har Finansudvalget, som det undertiden sker, maattet handle som befuldmagtiget for Tinget. Lidt før Jul kom nemlig Krigsministeren til Finansudvalget og spurgte, om vi ikke vilde finde det rigtigt, at der blev gjort noget for de værnepligtige, som skulde være inde i Garnison Juleaften. En Del af Soldaterne sendes hjem, men alle kunne de ikke hjemforloves, og Krigsministeren mente da, det var rart, om man gjorde det lidt hyggeligt Juleaften for de Soldater, der bleve tilbage. Det syntes Finansudvalget godt om. Vi delte ganske Tanken, og Krigsministerens Forslag til 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven om at bevilge ca. en Krones Penge til hver Soldat, for at han kunde faa et Par Retter Mad, Kaffe, Kage, Cigarer og deslige, blev tiltraadt. Denne Foranstaltning blev altsaa gennemført til almindelig Tilfredshed, navnlig for dem, der have nydt denne Juleaftenskost, og Krigs-